

สรุปผลการหารือเรื่องอุตสาหกรรมเหมืองแร่ของประเทศไทย ระหว่างกพร. และเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศประจำประเทศไทย

เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2549 นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กล่าวภายหลังการหารือระหว่าง H.E. Mr. Shahed Akhtar เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศประจำประเทศไทยพร้อมด้วยคณะของ Mr. Khandaker Shahidul Islam ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีของสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) ว่า (1) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ มีความสนใจ เรื่อง ระบบการควบคุมการอนุญาตประกอบกิจการเหมืองแร่ ขั้นตอนการพิจารณาให้อำญาบัตร ประทานบัตร ตลอดจนหลักเกณฑ์การจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ของไทย ซึ่งอัตราค่าภาคหลวงจะพิจารณาจัดเก็บแตกต่างกันไปตามชนิดแร่ โดยมี 2 อัตราคือ อัตราก้าวหน้าและอัตราคงที่ โดยในปี 2548 ประเทศไทยมีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่คิดเป็นมูลค่ากว่า 1,500 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2547 ร้อยละ 9 สัดส่วนค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้มากที่สุดคือ ถ่านหิน ปูนซีเมนต์ หินปูนก่อสร้าง และ ยิปซัม ตามลำดับ (2) การบริหารและการจัดการปัญหาด้านมลพิษ และด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมแร่ กพร. ได้เสนอแนวทางในการบริหารและการจัดการด้านปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในท้องถิ่น สรุปปัญหาร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ-เอกชน-ประชาชน มีการจัดอบรมผู้ประกอบการในด้านการป้องกันปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม เป็นต้น (3) การค้าแร่และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ระหว่างประเทศไทยกับบังกลาเทศ โดยในแต่ละปีประเทศไทยมีการค้าแร่ระหว่างบังกลาเทศไม่สูงนัก โดยมีการส่งออกปูนซีเมนต์เป็นหลัก และไทยได้นำเข้าผลิตภัณฑ์เหล็กแผ่นรีดเย็นและเหล็กแผ่นเคลือบจากบังกลาเทศ มีมูลค่าไม่สูงมากนัก นอกจากนี้ บังกลาเทศมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ beachsands ซึ่งเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมแก้วและกระจก หินปูน ซึ่งเป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมซีเมนต์ ก๊าซธรรมชาติ และ ถ่านหิน เป็นต้น และในปัจจุบันประเทศไทยมีการนำเข้าถ่านหินในแต่ละปีเป็นมูลค่าที่สูงมาก ดังนั้น กพร. เห็นว่า บังกลาเทศมีแหล่งถ่านหิน กอปรกับ กพร. มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมแร่ในประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาค ถ้าหากประเทศไทยและบังกลาเทศมีความร่วมมือทางด้านอุตสาหกรรมแร่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้แร่และผู้ประกอบอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากแร่ในประเทศไทยได้ในอนาคต

นายอนุสรณ์ เนื่องผลมาก กล่าวด้วยว่า จากการที่ประเทศไทยมีการประกอบอุตสาหกรรมด้านเหมืองแร่มาอย่างยาวนาน และทรัพยากรแร่บางชนิดมีปริมาณจำกัด เช่น ถ่านหินชั้นคุณภาพ (บิทูมินัส และโค้ก) ส่งผลให้ประเทศไทยต้องพึ่งพาการนำเข้าถ่านหินในแต่ละปีมีมูลค่าสูงมาก ดังนั้น

กพร. พิจารณาแล้วเห็นว่า ควรส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือทางด้านวิชาการและผลักดันให้มีการลงทุนการทำเหมืองแร่ถ่านหินในประเทศบังกลาเทศ ซึ่งมีท่าเรือที่เมืองจิตตะกอง ทำให้ระยะทางการขนส่งทางเรือมายังประเทศไทยมีระยะใกล้และสะดวก โดยจะจัดให้นักลงทุนของไทยมีโอกาสพบปะเจรจากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของบังกลาเทศต่อไป

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
กันยายน 2549